

عنوان مقاله:

هوشمند سازی، توسعه پایدار و تاثیر آن در مراکز آموزشی شهر یزد

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی تحقیقات پیشرفته در علوم، مهندسی و فناوری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین طاهری - دانشجوی دکتری تخصصی گروه معماری واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

مریم صفافر - دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری موسسه عالی رسام، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله، به بررسی نقش هوشمند سازی و توسعه پایدار در بهبود کیفیت مراکز آموزشی شهر یزد می پردازد. با توجه به تعاریف ارائه شده، معماری پایدار به عنوان زیرمجموعه ای از طراحی پایدار، اصول و قواعد خاص خود را دارد که شامل صرفه جویی در منابع، طراحی بازگشت پذیر به چرخه زندگی و تمرکز بر نیازهای انسانی است. با توجه به اهمیت فضا در فرآیند آموزش، مراکز آموزشی میبایست به گونه ای انعطاف پذیر طراحی شوند که در شرایط مختلف، محیطی مناسب برای یادگیری فراهم آورند. حال این سوال بوجود می آید که چگونه این سیستم ها می توانند به کاهش مصرف انرژی و افزایش بازدهی کمک کنند؟ و استفاده از روش های توسعه پایدار، چه تاثیری در طراحی مراکز آموزشی در شهر یزد میگذارد؟ این پژوهش بر اساس عملگرایی با رویکرد قیاسی نوشته شده است. در این نوشته ابتدا به مطالعه بر روی مورد های مشابهی که در اقسا نقاط جهان وجود دارد پرداخته شده است. در نهایت، این پژوهش به ارائه راهکارهایی برای طراحی معماری همساز با اقلیم گرم و خشک یزد می پردازد و استراتژی هایی برای بهینه سازی مصرف انرژی در ساختمان ها ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، صرفه جویی، انرژی تجدید پذیر، مراکز آموزشی، اقلیم گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043833>

